

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐξέ-
μνην δραχ. 55. Τριμηνία δραχ. 30.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσεια διατιμ. 50.
Ἀμερικῆς δολλάρια 5.— Ἀγγλίας καὶ ἄλλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τριμηνιοὶ ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΘΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουθῆποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὄσος Ἐβερπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 46ος

Ἀθήναι, 15 Ἰουλίου 1939

Ἔτος 61ον.—Ἀριθ. 33

Ἡ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ

— ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΣ JEANNE COLOMB —

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

Ὅταν βγήκε ἡ γυφτοπούλα ἀπὸ τὸ ἀμάξι, ἔβλεπε ἡ Μίσσα καταγινόμενα νὰ ἐτοιμάζῃ τις κόρες τῆς, καὶ τὴν εἶδε ὁ Ζάκης, ἐκείνος φώναξε ἀπὸ θαυμασμό καὶ ἡ Μαρία κοκκίνησε ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς.

Κι' ἀλήθεια, ἦταν πολὺ ἁγνή καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ γυφτοπούλα. Ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε ξαναγυρίσει στοὺς Ἀτσιγγάνους εἶχε πάθει μεγάλη ἀνάπτυξη καὶ ἐπειδὴ ἦταν κιάλας δεκατριῶν ἐτῶν φαινόταν ὡς κοπέλλα. Τὸ μελαχροινὸ χρῶμα τῆς δὲν χαλοῦσε καθόλου τὴν ἁγνότητα τῆς.

Ἦταν δρόσερή ὡς λουλούδι μὲ τὰ δόλωμαυρα μάτια τῆς, τὰ πυκνά τῆς φρύδια καὶ τὰ μικρὰ καὶ κάτασπρα δόντια τῆς ποὺ γελοῦσαν ἀνάμεσα στὰ κόκκινα χεῖλη τῆς. Φοροῦσε, ὅπως καὶ τ' ἄλλα κορίτσια τῆς φυλῆς τῆς, κόκκινη φοῦστα μὲ μαῦρο βελουδένιο μπουστακι καὶ ἄσπρο πουκάμισο. Ἡ Μαρία ὅμως τὸ εἶχε κεντήσει στὸ λαϊμὸ καὶ στὰ μανίκια μὲ θαλασσὶ μετάξι ἀνακατεμμένο μὲ χρυσοῦ κλωστή. Εἶχε πλέξει τις μακρυὲς πλεξίδες τῆς μὲ κορδέλλες καὶ φλουριά ποὺ σείονταν ὡς κἀθε τῆς κίνηση. Καὶ καθὼς εἶχε τὴν κιθάρα τῆς κρεμασμένην ἀπὸ τὸ λαϊ-

μὸ τῆς μὲ μιὰ κόκκινη μεταξωτὴ κορδέλλα, τὰ γυμνά χέρια τῆς γεμά-

«Τὸ μαγαζὶ ἀστράφει στὸν ἄερα...»

τα βραχιόλια καὶ τὸ λαϊμὸ τῆς στολισμένον μὲ φλουριά, ἡ γυφτοπούλα ἦταν ἡ ὁμορφότερη ἀπ' ὅλες τις τσιγγανοπούλες τοῦ τόπου.

Καὶ δὲν τὴν καμάρωνε μονάχα ὁ Ζάκης μὰ ὅλες οἱ γυναῖκες ποὺ βγαίναν στολισμένες ἀπὸ τ' ἀμάξια τους. Ὅλοι οἱ νέοι ποὺ εἶχαν στολισεῖ τὰ καπέλλα τους μὲ φτεροφασιανὸ καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ δεῖξουν τὴ δύναμή τους καὶ τὴν ἐπιδειξιότητά τους, οἱ γέροι ποὺ μαζεύονταν γιὰ νὰ παρακολογήσουν ἀγωνίες ὡς κριτές, καὶ τὰ παιδιὰ ἀκόμη, ὅλοι αὐτοὶ στέκονταν ἐκθαμβοὶ καὶ χαμογελοῦσαν στὴ μικρὴ Μαρία. Κι' ἄλλοι ἔλεγαν: «Καλὲ πῶς μεγάλωσε!» καὶ ἄλλοι πάλι: «Ποῖός νὰ τὴλεγε πῶς θὰ γινόταν τόσο ἁγνή!» Κι' ὅλοι ὅσοι εἶχαν γνωρίσει τὴν μητέρα τῆς, ἔλεγαν πῶς ἦταν ἴδια καὶ ἀπαράλλαχτη μ' ἐκείνην. Καὶ ἡ Μαρία τ' ἄκουγε καὶ φαντάζεσθε πῶς καμάρωνε.

Ὅταν μαζεῦτηκαν ὅλοι οἱ Μαρία εἶδε πῶς μερικές γυναῖκες, ἰδίως ἐκεῖνες ποὺ εἶχαν κορίτσια, τὴν κοίταζαν μὲ μάτι φθονερὸ καὶ δάγκωναν τὰ χεῖλια τους. Δὲν πρόλαβε ὅμως νὰ τὸ προσέξῃ περισσότερο γιατί ὁ Μεγάλος Ζαμὸκ ἔδωσε τὸ σύνθημα ν' ἀρχίσῃ ἡ γιορτὴ.

Πρῶτοι παρουσιάστηκαν οἱ μουσικοί. Τὰ βράγανα ἔπαιξαν τις παλιὲς τσιγγάνικες μελωδίες καὶ καλλιφωνῆ χορωδία ἔ-

σκόνη. Τοῦ ἔδωσαν. Τί τοὺς ἐκόσμιζε κι' αὐτοὺς... Ὁ Κωστάκης τράβηξε καὶ λίγες τρίχες ἀπὸ τὶς βοῦθρες τοὺς, καὶ γύρισε στὸ σπίτι γεμάτος χαρὰ.

Πῆρε ἀπὸ τὸ μπουφὲ τρία-τέσσερα φλυτζάνια ἔρριξε νερό, ἀναλίγωσε τὸ λουλάκι καὶ τὶς ἄλλες μογιές—μαῦρο εἶχε δοῦ ἤθελε στὸ καλλιμάρσι του—ἐφτιασε μὲ τὶς τρίχες καὶ πινέλα, κι' ἔτσι ἦταν πάλι ἑτοιμος νὰρχίσῃ... τὰ κατορθώματά του.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ RUDYARD KIPLING

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Καθὼς χιώνουνταν μέσα σ' ἐκείνη τὴν πολυκοσμία καὶ τὴν ἀνακατοσοῦρα, μὴ ἢ βάρκα χτυπώντας ἐπάνω στὴν ἄλλη, ὁ Χάρβεϋ ἐνοίωσε τ' αὐτιά του νὰ κουνουρίζουν ἀπὸ τὶς κοροϊδεῖες ποὺ ἔκαναν εἰς βάρους του.

Ὅλες οἱ γλώσσες τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆ διαλέκτο τοῦ Λαθραδὲρ καὶ τοῦ Λόγκ-Ἀιλαντ, μαζὶ μὲ τὰ πορτογαλικά, τὰ ναπολιτάνικα, τὰ γαλλικά καὶ τὰ βρετανικά, ἀνακατεμένα μὲ τραγούδια, μὲ φωνές, μὲ βλαστήμιες ποὺ ἦταν καινούργιες γι' αὐτόν, ἀντηχοῦσαν στ' αὐτιά του καὶ τοῦ φαίνονταν πῶς αὐτὸς ἦταν ὁ σίχρος. Γιὰ πρώτη φορά στὴ ζωὴ του δελίασε ποὺ βρισκόταν μέσα σὲ τόσο κόσμο — ἴσως σ' αὐτὸ νὰ ἐφταιγε τὸ εἶπε τὸσον καιρὸ δὲν εἶχε ἄλλους συντρόφους ἀπὸ τοὺς κώδτες τοῦ Ἐδῶ Εἰμασιε — δελίασε μπροστά, σὲ τόσα ἄγρια πρόσωπα ποὺ πρόβκιαν κι' ἐξαφανίζονταν ὅποτε σήκωνε ἢ κατέβαζε τὴν βάρκα τὸ κύμα. Μιὰ ἐλαφριά φουσκοθαλασσιά κουβαλοῦσε στὴ ράχη τῆς μιὰ μακρυὰ σειρὰ ἀπὸ ψαρδοβάρκες μὲ κάθε λογῆς χρώματα. Οἱ βρωχόλες ἔμεναν μιὰ στιγμή μετέωρες, σὰν ἓνα παράξενο στολίδι στὴ γραμμὴ τοῦ δριζόντα, ἐνῶ οἱ ψαράδες ἔσαιαν τὰ χέρια τους καὶ φώναζαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Τὴν ἄλλη στιγμή τὰ ἀνοιχτὰ στόματα, τὰ σεινάμενα χέρια καὶ τὰ ἀνοιχτὰ στήθη γάνονταν, ἐνῶ στὴν κορυφὴ ἀπὸ ἓνα ἄλλο κύμα παρουσιαζόταν μιὰ καινούργια σειρὰ ἀπὸ νέα πρόσωπα, σὰν τὰ καραγκιοζάκια στὸ παιδικὸ θέατρο. Γι' αὐτὸ ὁ Χάρβεϋ καθόταν καὶ κοίταζε μὲ γουρλωμένα μάτια.

— Πρόσεχε, εἶπε ὁ Ντάν, σεῖόντας μιὰν ἀπόχρη. Ὅταν θὰ σοῦ πῶ, θὰ τὴν χώνης στὴ θάλασσα καὶ θὰ τὴν βγάλῃς. Ποῦ θὰ μποῦμε τώρα ἐμεῖς, Τὸμ Πλάττ;

Σπρώχνοντας, παραμερίζοντας, χαιρετώντας ἀπὸ δῶ τοὺς παλιούς του φίλους καὶ φωνάζοντας ἀπ' ἐκεῖ στοὺς παλιὺς του ἐχθρούς, ὁ κυβερνήτης Τὸμ Πλάττ ὡδήγησε τὸ στολίσκο του στὴν καλύτερη θέση ἀνά-

μεσα στὴν γενικὴ ἀναστάτωση. Ἐξαφνα ὁμοῦ ἀκούστηκαν δυνατὰ γέλια. Μιὰ ψαρδοβάρκα πετάχτηκε μ' ὀρμητὴ ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ στεκόταν κι' ἀρχισε νὰ τρέχῃ σὰν σαῖτα ἐνῶ ὁ ψαρὰς ποὺ ἦταν μέσα τραβοῦσε ἀπεγνωσμένα τὶς πρυμάτσες.

— Ἀφησέ τὴν λάσκα, μούγγρισαν εἰκοσι φωνές μαζὶ. Ἀς τὴν νὰ ξεμπροδεύτῃ μονάχη τῆς.

— Τί τρέχει; ρώτησε ὁ Χάρβεϋ, ἐνῶ ἡ βάρκα ἔφευγε γοργή σὰν ἀστραπή. Δὲν ἔχει ρίξει ἀγκυρά;

— Καὶ θέβαια ἔχει ρίξει, μὰ μπλέχτηκε ἢ φάλαϊνα στὰ σχοινιά του. Τὴν ἀπόχρη, Χάρβεϋ, ἔφθασε!

Ἡ θάλασσα γύρω τους σκοτεινίασε σὰν νὰ τὴν εἶχε σκεπάσει κανένα σύννεφο, ὅστερα μὲ τὸ θρόισμα τῆς μπόρας ἀκούστηκε τὸ φτάσιμο ἀπὸ ἓνα πληθὸς μικροσκοπικὰ ἀσημόλευκα ψαράκια καὶ σὲ μιὰ ἔκταση ἀπὸ πέντε-ἕξι στρέμματα οἱ μπακαλιάροι

ΟΠΤΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἐν κοιτάξετε πολλὴν ὥρα αὐτὴν τὴν εἰκονίσσα κι' ὅστερα κλείσετε τὰ μάτια καλά, θὰ τὴν ἴδητε καὶ στὸ σκοτάδι, μὲ τὴ διαφορά πῶς τάσκει τῆς μέρος θὰ εἶναι μαῦρα, καὶ τὰ μαῦρα τῆς ἄσπρα.

ἄρχισαν νὰ πηδοῦν ψηλά στὴν ἀέρα ὅπως οἱ πέτροφορες τὴν ἀνοιχτὴ πίσω ἀπὸ τοὺς μπακαλιάρους τρεῖς ἢ τέσσερις πελώριες ράχες μαυριδερὲς ἐσχίζαν τὸ κύμα μὲ μεγάλους ἀφρούς.

Ὅλοι τότε ἀρχισαν νὰ φωνάζουν μαζὶ καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ σηκώσουν τὶς ἀγκυρὲς τους γιὰ νὰ πᾶνε πίσω ἀπὸ τὸ ψάρι, οἱ ἀγκυρὲς τους μπερδεύτηκαν μὲ τοὺς γείτονά τους καὶ ἀρχισαν νὰ βρίζουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὅστερα ἀρχισαν νὰ βουτοῦν τὶς ἀπόχρες τους μέσα στὸ νερὸ καὶ νὰ δίνουν στὸ εἰπλανὸ τους ὀδηγίες καὶ συμβουλές ἐνῶ ἡ ἄβυσσος ἀφρίζε καὶ οἱ ἀνθρώποι, οἱ φάλαϊνες καὶ οἱ μπακαλιάροι ὄλοι μαζὶ οἰχνοῦνταν ἀπάνω στὰ ἀτυχα μικρόψαρα. Ὁ Χάρβεϋ βρέθηκε πεταγμένος ἀνάσκελα στὸ βάθος τῆς βάρκας ἀπὸ τὸ χερουλι τῆς ἀπόχρης τοῦ Ντάν. Μέσα ὁμοῦ σ' ἄλλη αὐτὴ τὴν κοσμογαλαξία πρόφτασε νὰ ἴδῃ, γιὰ νὰ μὴν τὸ ξεχάσῃ ποτὲ του, τὸ μικρὸ, ἀκούητο καὶ πονηρὸ ματάκι μιᾶς φάλαϊνας, ὁμοῖο μὲ τὸ μάτι ἐνὸς ἐλέφαντα ἱπποδρομίου ποὺ ἀνοίγε τὸ ὄροδο τῆς στὸν ἀφρὸ τοῦ νεροῦ καὶ ποῦ, καθὼς βεβαιώνει τοῦ ἔκλεινε τὸ μάτι.

Ὅστερα τὸ κοπάδι ἀπομακρύνθηκε καὶ πέντε λεπτὰ ἀργότερα δὲν ἀκούγε κανεὶς τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ πλατάγιασμα τῶν βαριδιῶν καθὼς ἐπεφταν στὴ θάλασσα, τὸ σπαρτάρισμα τῶν ψαριῶν καὶ τὸ σκληρὰ χτυπήματα τῶν ξύλινων σφυριῶν ἐπάνω στὰ κεφάλια τῶν μπακαλιάρων. Ὁ νόμος τοῦ Μπράνκο ἀπαγορεύει ἀπολύτως περισσότερα ἀπὸ ἓνα ἀγκιστρί σὲ κάθε ὄρμια ὅταν ὁ στολίσκος εἶναι συγκεντρωμένος στὴν Παρθένω. Μὰ οἱ βάρκες βρίσκονταν τόσο κοντὰ ἢ μιὰ στὴν ἄλλη ὥστε καὶ οἱ μόνες πετονιὲς ἀκόμα μπερδεύονταν σὲ σημεῖο ποὺ ἦταν ἀδύνατον πιά κανεὶς νὰ τὶς ξεμπλέξῃ. Βάρκες, ψάρια καὶ δίχτυα παρουσίαζαν ἓνα φοβερὸ ἀνακείμενο καὶ ὁ Χάρβεϋ ἐμπλέξε σὲ ζωηρὸ καυγᾶ μ' ἓνα γλυκομίλητο ψαρὰ τῆς Νέκς Γῆς κι' ἓνα φωνακλᾶ Πορτογάλο.

Χειρότερο ἀκόμη ἀπὸ τὸ μπλέξιμο τῶν ἀγκιστριῶν ἦταν τὸ ἀνακάτωμα τῶν ἀγκυροσκοκίων μεταξύ τους. Καθὼς εἶχε ρίξει τὴν ἀγκυρὰ του ὁ ποῦ τοῦ ἄρεσε καὶ φάρενε γύρω-γύρω ἀπὸ τὸ σταθερὸ αὐτὸ σημεῖο. Ὅταν τὸ ψάρι ἀρχισε νὰ τσιμπᾷ λιγώτερο ὁ καθένας θέλησε νὰ σηκώσῃ ἀγκυρά γιὰ νὰ πᾶῃ σὲ καλύτερο μέρος νὰ ψαρέψῃ. Κάθε τρεῖς βάρκες ὁμοῦ ἢ μιὰ εἶχε τὸ ἀγκυροσκοκινὸ τῆς μπερδεμένο μὲ τρία ἢ τέσσερα ἄλλα. Θεωρεῖται ἐγκλημα ἀσυγχώρητο στὸν Μπράνκο τὸ νὰ κόψῃς τὸ σχοινὶ τοῦ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΦΟΝΤΑΙΝ

Η ΓΙΑΝΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΜΝΙ ΤΗΣ

Στὸ κεφάλι ἔχοντας πάνω, γάλα ἓνα σταμνὶ γεμάτο, ἔβρεξινε ἡ Γιανούλα γιὰ νὰ πᾶῃ στὴ χώρα κάτω. Πισταχτὴ τὴ μέρα κείνη καὶ μὲ βίαση περπατοῦσε. Λέγοντας πῶς δὲ θὰ πάθει τίποτα κακὸ στὸ δρόμο, καὶ πῶς ἐλευθερὴ γιὰ νὰ νᾶι, ξεμπροδεύτηκε ὡς τὸν ὄμο, καὶ κοντὸ φουστάνι μόνο καὶ παντοφλες ἐφοροῦσε. Ἀπὸ πρὶν στὸ νοῦ τῆς κι' ὄλας, λογαριάζει τί θὰ κἀνῃ. Τὰ λεπτοῦλια ποῦ θὰ πᾶσῃ, σὰν τὸ γάλα τῆς πούλησῃ. Ἀβουλόκω θ' ἀγοράσῃ καὶ τρεῖς κλώσσες θὰ νὰ βάνῃ. Ποῦ πολλα πούλια θὰ βγάλουν, ἂν ἡ τύχη βοηθήσῃ. «Μιὰ χαρὰ, λέει, θὰ τὰ θρέψω, δὲ θὰ μοῦ τις φάει ὄλλες. Θὰ μ' ἀφήσῃ καὶ σ' ἐμένα κάμπους νὰ τις πουλήσω, κι' ἀπ' τὴν πούλησὴ τους, ἓνα γουρουνάκι θ' ἀγοράσω.

Πίτουρο πολὺ δὲ θέλει καὶ σὲ λίγο θὰ παχύνῃ. Κι' ὅταν ἀζακτὰ βαρύνῃ, τὸ πούλω κι' αὐτὸ καὶ τότε, πῶ-πῶ! τί λεφτὰ θὰ πᾶσω! Ὁ ἀγοράσοι ἓνα βοδάκι μὲ μιὰ τῶση δά! γελᾶδα. Ἄχ! πῶς θὰ χοροπηδάῃ πλάι στὴν ἀσπη μᾶς ἀρνάδα! Λέγοντας αὐτὸ ἡ Γιανούλα χάζει τόσο π' ἀρχινάει κι' ἡ ἴδια νὰ χοροπηδάῃ. Σάφνου πέφτει τὸ σταμνὶ τῆς. Πᾶν γελᾶδες καὶ βοδάκια καὶ γουρουνά καὶ πούλια. — Ὁχ! τί ἔπαθα, ἢ καὶ μὲνῃ, κρᾶζει, καὶ βουβῆ, θλιμμένη, Χάμου ἀφίνοντας τὰ πλοῦτη σκορπισμένα, σπῆτι πᾶει. Μὲ τὸ φόβο πῶς καὶ ἔβλο ἀπ' τὴν μάνα τῆς θὰ φάῃ.

Ὁ καθένας μὲ τὸ νοῦ του κάστρα καὶ καλάτια χρίζει, Μὰ στὸ τέλος, σὲ συνέλθει, γκρεμισμένα τ' ἀντικρῶζει.

(Παράφραση) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΗΜΗΡΩΤΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

— Ἄ, τί ψηλά ποῦ θὰ πάγῃ ὁ ἀέτος μου!

— Ποῖς εἶναι ὁ πιὸ τοιγκοῦνης μέσα σ' ὅλα τὰ ψαράδικα; Τριακόσιες φωνές ἀπάντησαν εὐθυμα; — Ὁ Νικ Μπρά-αντῦ! — Ποῖς ἔκλεψε τὰ φυτίλια ἀπὸ τὶς λάμπες; — Ὁ Νικ Μπρά-αντῦ, ἀπάντησαν οἱ ψαρδοβάρες τραγουδιστά. — Ποῖς ἔβαλε νὰ μαγειρέψῃ σάλμῃ ἀντὶ γιὰ γιὰ σοῦπα; — Ὁ Νικ Μπρά-αντῦ! Ὁ Μπράντο ὥστὸσο δὲν ἦταν τόσο ἐξαιρετικὰ φιλάργυρος μὰ εἶχε βγάλει τέτοιον ὄνομα καὶ οἱ ἄλλοι τὸν εἶχαν πᾶρει στὸ μεζέ.

(Ἀκολουθεῖ) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

κάμψις μερικά ακόμα όταν θα πιάς. Είναι ακόμα κι' ένα παλαιότερο γράμμα σου (15 'Ιουνίου) αλλά δ' χάρις δεν επιτρέπει να παντήσω και σ' αυτό.

Και πολλά άλλα γράμματα, παλαιά και νέα, ή ελλειψη χώρου με αναγκάζει να τάψω για το ερχόμενο, 'Γπομονή, παρακαλώ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: 'Οργανσία, κ. (ΣΣ). Δροσοσταλίδα, κ. (ΕΑ). 'Απολλώνιος, ά. (ΔΜ). Λόρδος Βύρων, ά. (ΠΡ).

'Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Κάμψις Σέσιλ (ώρατο το παιδάκι, αλλά ή φωτογραφία, σκοτεινή, δεν θάβγαίνε καλά) I. Δ. Μακρηιώτη (να υπογράψης πιο καθαρά' έκαινο το P. Δ. που έχεις μετά ιδιομα σου τί σημαίνει; κι' άλλη φορά μή γράψης λόσις δυο φυλλαδίων σ' ένα λισόχαρτο, δυο λίγες κι' αν είναι' άσπασο τις έκαμα δεκτές και χάρω που θά μου γράψης συχνότερα τώρα το καλοκαίρι.) Μικρόν 'Εθελούτην (με χαρά έλαβα γράμμα σου ύστερ' από έξη μήνας' σου ένέκρινα το νέο ψευδώνυμο το Π. Πινάμα έπρεπε να'ταν γραμμένο χωριστά' έχω καιρό να το άντιγράψω από το γράμμα σου, που θά φυλαχθώ με τα γράμματα, για να το φυλάξω με τα Π. Πινάματα;) Κάμψις φών Σπέε (έλαβα και τα δυο γράμματα σου και συμμορφώθηκα' μόνο Μ. Μυστινά δεν σου έστειλα, γιατί δεν έχω ακόμα) Αιθέρα (έλαβα και θά σου άπαντήσω στο ερχόμενο) Δωδοναίον (συμμορφώθηκα' ή Μαγική Εικόνη όχι τόσο τεχνικά σχεδιασμένη' ή γελοιογραφία, άντιγραμμένη από έλληνικό περιοδικό, δεν μπορεί να δημοσιευθώ) 'Οργενοίαν (αυτό, καθώς θά είδες, σου ένέκρινα. Χάρω κι' έλπίζω να μου γράψης συχνά) Ρουίλι (συμμορφώθηκα' χάρω που οι διαγωνισμοί τελείωσαν καλά' περιμένο γράμμα σου από την έξοχή) 'Κυριόχους. Τρελλαντόνη κτλ. Είς όσους έπιστολές έλαβα μετά την 1 'Ιουλίου άπαντήσω στο ερχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 28ου Διαγωνισμού Λύσεων. Αι λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι της 15 Σεπτεμβρίου.

399. Λεξιγεφυρος

Το πρώτο δυσανάβατο, 'Αν είναι άπ' τα ψηλά. Τρανή τόλλο θεά. Κι' από το πρώτο τ' όλο μου 'Έχει ψιλά πολλά. Γέρος του Μωριά

400. Συλλαβόγρυφος 'Αν δυο σύμφωνα ενώσης Με μά νησο άπ' το Αίγαίο, Σοφόν άνδρα θά ψηλώσης Παλιό Μυτιλήναιο. Γέρος του Μωριά

401. Μεταγραμματισμός Δροσερό νησί 'μαι, Στο Αίγαίο κείμαι. Το κεφάλι άλλαξεις, 'Απ' τη 'Έστη σκάξεις. Γέρος του Μωριά

402. Αναγραμματισμός Τόν άδερφό του χάλασε, Τόν χάλασα κι' έγώ, Μά κράτος εύθύς έγινε Μεγάλο, μακρινό. Γέρος του Μωριά

403. Πυραμίς =Σύμφωνος. =Θεός άρχαίος =Πτηνόν άρπακτ. =Περιφνημον όρος. =Πέρσης στρατηγός. =Άρχαίος άστρονόμος. — Οι σταυροί καθέτως νήσους του Αίγαίου. Ναυτάκι

404. Κρυπτογραφικός 123456789=Αυτοκράτωρ. 268 =Θεά. 32351 =Λίμνη. 45689 =Δόξα. 5673 =Γυνή της Π. Γραφής. 6589 =Νοσηρόν. 743289 =Άεροπόρος. 89432 =Βασίλευς. 93289 =Ποταμός. Κοκκινολίπερο

405. Πρόβλημα — Γεώργιο, δός μου ένα βώλο άπ' τους δικούς σου, νάχω διπλούς από σένα. — Καλύτερα, Νίκο, να μου δώσης έσύ έναν άπ' τους δικούς σου, για νάχουμε ίσους. Πόσους βώλους είχε ο Γεώργιος και πόσους ο Νίκος; Ναυτάκι

406. Διπλή 'Αμφοτιχίς Τα μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξων άποτελούν περίφημον άρχαιολογικήν χώραν της 'Ελλάδος, τα δε τέταρτα γράμματα την αύτην χώραν άλλ' άντιστρέφως: 1, Πλανήτης 2, 'Αρχαίος ρήτωρ 3, Θυγάτηρ βασιλέως της Αθήνων 4, 'Αγτικός μήν 5, Θεός υποχθόνιος 6, Κράτος της Εβρώπης 7, 'Ωραία θεά. Κοκκινολίπερο

407. Φωνητετόλιον κδ-πρμ-σν-κρ-τ Βαρπηδών

408. Γεγός α ον ενεβε α α ον ον εν εν α τ σ ον ον προ ενεβε α α ον ον σφε εν α ον ον εν εν Βαρπηδών

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. 'Ασκήσεων του φύλλ. 18 203. Πολωνία πωλώ, νι, α).—204. Κάλαμος (κά, λά, μψ).—205. Μήν-μή.—206. Αδός-άυλος.—207.

208. ΑΝΘΕΜΙΟΣ (Νέμος, Ο Θ Ω Ν θάμνος, έθιμον, ρίμος, 'Ιος, Α Ω Τ θνομα, σθένος).—209. Πέννα (είΠΕ ΝΑ...)—210-216. Το πτερωτόν είναι το Ρ: Ν Ρήνος, 'ΩΡα, ΜάΡΙος, 'ΑμβΡοσία, ΝαύαΡχος, Οδηγία, ΣαχτούΡης. Τα άρχικά των: ΡΩΜΑΝΟΣ.—217. 'Ηρα, 'Ερα, 'Αρα, Αθα. Τα άρχικά των ΗΕ-ΑΑ=Μηδέν άγαν.—218. Μηδενί συμφοράν άνειδίσις (μηδέν, εις τμ φθό, άνω νι δίς εις).

Παρακαλώ πολύ όσους χρωστούν τη συνδρομή τους να τη στείλουν το γρηγορότερο. 'Ας έχουν όπ' όψει τους, ότι οι συνδρομές αυτές είναι ο μόνος μου πόρος' ή καθυστέρηση επομένως δυσκολεύει πολύ το έργο μου που απαιτεί όχι μόνο μεγάλους κόπους, αλλά και μεγάλα έξοδα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΘ'—898]

Ίδρόθη σόλλογος ΔΙΑΠΑΔΑΣΙΑΚΗ ΣΤΕΡΗ Ίδρόθερος: Νησός, 'Αντιπρόθερος: Μορφεύς. Ταμίας: Σπαγγαλιεύς του Αίγαίου. Γραμματεύς: 'Αλιεύς του Αίγαίου. Δοσις: Κωνσταντίνον 'Αγαπητήτην, Νικηφόρου Οδρανού 26, 'Αθήνας (7).

[ΑΘ'—399]

Διαπλαστούλα-ες Κύπρου: Τι λάτε για κανένα σόλλογον; Σιζήρι Δόξα, 'Αδράτε 'Ανθρωπε, Γκράτα Γκάρμπο, Κυπριώτικο Μενεξεδάκι, Δούκα 'Γορνέζο και όλοι οι άλλοι. Μην άμψηλοστε. 'Αν δέχσθε, γράψτε: Δοσι: Ρ. Ο. Β. 189, Nicosia Cyprus, δια: Βασίλισσα των Δουλουδιών, Παχινιάρα

[ΑΘ'—400]

ΔΙΑΠΑΣΟΚΟΣΜΕ, καλό καλοκαίρι! Με τη λήθη των μαθημάτων περιμένω υποστήριξη στο ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ, ζήτητας συγγνώμη για την καθυστέρηση. Σόλλογοι: περιμένοντας τους ψήφους σας υποσχόμαστε γενναία υποστήριξη σε διαγωνισμούς σας. 'Εύθυμη Συντροφιά

[ΑΘ'—401]

ΨΗΦΟΔΕΑΤΟ 'ΕΓΘΙΜΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ:—Μιχαήλ Στρογγύωφ, Κλό-Κλό, Σκυριανόπουλο, Αμρέττα Γιούγκ, Μικρός Κ αλλιτέχνης, Νεφερίτι, Γελαστιάς 'Αντιπλοίαρχος, 'Ισις, Σιέλλα Βιολάντη, Δευκή Καρέλια, Νέα 'Εσμεράλδα, Γαλανομάτα.—Διαπλασόκοσμο: ψήφισε. 'Αντιπρόσωποι: ένεργήσαστε. Προθεσμία δίμηνος. Διεύθυνσις: Καλοκαρινών—Βόλον-Δι' 'Εύθυμη Συντροφιά

[ΑΘ'—402]

Κατερχόμενος στο δημοψήφισμα του 'Υποκόμητος Σέσιλ Βασιζέουσα στην υποστήριξη των άπειρων φίλων μας. 'Εύθυμη Συντροφιά

[ΑΘ'—403]

Φυλάξω Γ. θά σε προδώσω στοές. . . Για να μάθης να με κοροϊεύς τότε τον καιρό, Τόμ-Σόγερ

[ΑΘ'—404]

Στη μεγάλη 'Έστη, Σκυριανόπουλο, χρωσιάζετανε το... καλαμπύρι σου!!! [ΑΘ'—368]. Δρασιόστηκαμε όπεραρνετά! ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ «33»

[ΑΘ'—405]

Καπιταίν Μπλόυντ, γιατί τα έχασες στην εξεταστική άπειροπή; μήπως συντέλεσε σ' αυτό το καθ. . . 'Εβερρεστ

[ΑΘ'—406]

Τελευταίως έμαθα πως μερικά διαπλαστούλα-ες έχουν πάρει τετραδιάκια και γράμματα άπ' την Πόλη με το ψευδώνυμο Νινέττα. 'Ας μάθουν πως πρόκειται περι πλαστογραφίας, έφ' όσον ή άληθινή Νινέττα έχει άποσφραβη τόρα και 7 μήνας άπ' την κίνηση και δεν αλληλογραφεί πιά. 'Όσα λοιπόν διαπλαστούλα-ες έεακολουθεύν να παίρνουν τέτοια γράμματα με πλαστογραφημένο το πραγματικό μου όνομα και το παλιό μου ψευδώνυμο, ζε πάρουν τα μέτρα τους, μαζί με τη θερμή παράκληση να μην άπαντούν στοές τομηρούς πλαστογράφους. Ρίτα 'Αλγινάνη Νινέττα

[ΑΘ'—407]

Αγαπητά Διαπλαστούλα, άλληλογραφώ με όλους-ες. Τώρα παραθέσιζω λοιπόν γράμματα: Γεώργιον I. Παρυσιόλαν, δια Π. εις Πάρον Παροσίαν. Πατριώτης